

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Un 'Concert Pau Casals' al Palau de la Música Ara - 13/05/2017	4
Raimon ha recibido el premio del Smithsonian Center por su trayectoria artística. TV3 - 3/24 (MATI) - 13/05/2017	5
Raimon ha recibido el premio del Smithsonian Center por su trayectoria artística. TV3 - TN MIGDIA - 13/05/2017	6
Raimón se despidе de los escenarios tras 55 años de carrera y 12 recitales especiales en el Palau de la Música. BTV - ARTIC - 11/05/2017	7
Gràcies, Raimon La Vanguardia - Catalán - 14/05/2017	8
Bombolles La Vanguardia - Catalán - 13/05/2017	9
Agenda El País Cataluña - 13/05/2017	10
"Una orquesta española hace un único programa a la semana; la BBC hace tres" La Nueva España - 13/05/2017	11
AlbaVentura iRosMarbà, de celebració! La Vanguardia - Catalán - 13/05/2017	12
Clàssica i dansa La Vanguardia - Catalán - 14/05/2017	13
Pianos a l'aire lliure a Cervera Segre Catala - 13/05/2017	14
En Cataluña la Generalitat ha impedido que el Palau acuse formalmente a CDC, el ayuntamiento de Barcelona se queda solo defendiendo que el Palau se persone contra CDC en el juicio por el saqueo de la Cadena Ser - HOY POR HOY (INFORMATIVO) - 15/05/2017	16
La Generalitat impedeix que el Palau de la Música acusi CDC de cobrar comissions Diari de Girona - 15/05/2017	17
La Generalitat impedeix que el Palau de la Música acusi el PDeCAT Regió 7 - 15/05/2017	18
La Generalitat veta que el Consorci acusi CDC El Periódico de Catalunya - Catalán - 15/05/2017	19
El "caso Palau" deja tocada la credibilidad del Govern El Mundo de Catalunya - 15/05/2017	20
La Generalitat impedeix que el Consorci del Palau acusi CDC Ara - 15/05/2017	21
La Generalitat no acusa a CDC en el "caso Palau" pese a la confesión de Millet	22

El Mundo de Catalunya - 15/05/2017

VOX POPULI

23

El Mundo - 15/05/2017

La Generalitat evita que el Palau acuse a Convergència en el juicio

24

El País Cataluña - 15/05/2017

Los vaivenes políticos marcan el rumbo

25

El País Cataluña - 15/05/2017

Corruptors i corruptes

26

El Periódico de Catalunya - Catalán - 14/05/2017

Un fiscal roig i xarnego

27

El Periódico de Catalunya - Catalán - 13/05/2017

El silenci actiu

28

El Punt Avui - 13/05/2017

Josep Pujol acusa els Cierco de donar "dades falses" dels comptes

29

Ara - 13/05/2017

El cost del Castor es va multiplicar per tres

30

Ara - 15/05/2017

MÚSICA

Un 'Concert Pau Casals' al Palau de la Música

ARA
BARCELONA

La Diada Pau Casals tindrà aquest any una cita al Palau de la Música, on el 14 de juny es farà un concert en què actuaran el violoncel·lista Mischa Maisky, que va conèixer el mestre l'any 1973 a Israel, i la pianista Lily Maisky. També hi haurà un parlament de Marta Casals Istomin, vídua de Pau Casals i vicepresidenta i cofundadora de la fundació del mestre del Vendrell. El programa inclou obres de Bach, Schumann, Falla, Albéniz, Cassadó i Piazzolla.

Aquest *Concert Pau Casals* al Palau de la Música s'incorpora a les

activitats de la Diada Pau Casals, una celebració que va començar el 2015, i un any més tard l'Ajuntament de Barcelona la va institucionalitzar. Enguany hi haurà tres actes: el concert al Palau, un altre a la plaça del Rei el 15 de juny i, finalment, un acte al Turó Park el dia 16 per recordarà la "dimensió popular" de Casals.

La incorporació del Palau de la Música a la Diada és fruit d'un conveni de col·laboració amb la Fundació Pau Casals, el director general de la qual, Jordi Pardo, valora molt positivament, perquè contribueix a "mantenir viu" el llegat de Casals davant les noves generacions, que cada vegada coneixen menys el violoncel·lista. Pardo la-

menta que el nivell de coneixement de Casals entre els joves "està molt malament", de manera que hi ha una important tasca per fer, especialment per combatre els tòpics que sempre pesen sobre Casals: el seu discurs davant l'ONU i la interpretació del *Cant dels ocells*. Segons Pardo, que es pregunta què s'ensenyava de Casals a les escoles, "és necessari que el públic sàpiga per què va pronunciar aquest discurs, per què va arribar fins a allà, i quina era la seva identificació amb el *Cant dels ocells*".

Dins de la Diada, la Generalitat concedirà a Jordi Savall el primer Premi Pau Casals. ■

Raimon ha recibido el premio del Smithsonian Center por su trayectoria artística.

Raimon ha recibido el premio del Smithsonian Center por su trayectoria artística.

Raimon ha recibido el premio del Smithsonian Center por su trayectoria artística.

Raimon ha recibido el premio del Smithsonian Center por su trayectoria artística.

Raimón se despide de los escenarios tras 55 años de carrera y 12 recitales especiales en el Palau de la Música.

Raimón se despide de los escenarios tras 55 años de carrera y 12 recitales especiales en el Palau de la Música. Atrevido a cantar en catalán durante la dictadura es una de las figuras más relevantes. Sus conciertos se producirán hasta el 28 de mayo.

14 Mayo, 2017

Carme Riera

Gràcies, Raimon

Raimon s'acomia. Segons afirma, deixa els escenaris per sempre. Com que el conec i sé que és persona seriosa, no crec que ho digui pensant a tornar. Un ardit com aquest, propi dels toreros, s'avé poc amb el cantant de Xàtiva –no gens taurí, em sembla–, que no necessita fer referència a la seva retirada per esgotar les localitats del Palau de la Música. Corrin si encara no tenen entrades perquè em temo que en queden poques. Raimon ens ofereix un concert antològic cada cap de setmana de maig –el mes més al·ludit en les seves cançons– en l'escenari on ha actuat el nombre més alt de vegades, el seu escenari predilecte.

Va ser també al Palau de la Música on va rebre el Premi d'Honor dels Lletres Catalans, que per primera vegada s'atorgava a un cantautor. Entre els seus mèrits va pesar, segons diuen, el fet d'haver musicat poemes dels grans autors de la literatura catalana. Els clàssics d'abans, Ausiàs March, Jordi de Sant Jordi, Anselm Turmeda, Jaume Roig, Joan de Timoneda, Joan Roís de Corella, entre d'altres, i els clàssics més propers, quasi d'ara, com Pere Quart o Salvador Espriu, als textos del qual va dedicar un disc preciós amb el títol de *Cançons de la roda del temps*. Certament Raimon va fer més per la difusió de la poesia catalana i, en conseqüència, per la normalització lingüística del català, que tots els programes d'immersió que van venir després. Ho va fer conservant la variant lingüística de la seva terra, cosa que em sembla molt d'agrair perquè té a veure amb les fidelitats autòctones que sempre ha mantingut. No obstant això, no és aquest aspecte que, al meu entendre, fou decisiu per al Premi d'Honor, tot i ser fonamental. El mèrit major és el que avala la seva producció pròpia. La seva poesia i també els seus textos en prosa, menys coneguts –magnífic el dietari *Les hores guanyades*–, mereixien amb escreix el Premi d'Honor, que ha distingit durant la seva ja llarga trajectòria a tots els que hi són, però no a tots els que són o van ser. Entre els primers, penso, per exemple, en Pere Gim-

ferrer, al meu entendre el més extraordinari dels nostres autors vius. Entre els segons, els que ja no hi són, me'n recordo de Maria-Mercè Marçal o de Josep Pla –per cert, gran amic de Raimon–, als quals els hi fou negat, malgrat merèixer-lo de sobres.

Vaig anar a escoltar Raimon el primer dia de la seva actuació, divendres del cap de setmana passat. Com les altres persones que abarrotàvem el Palau, vaig notar una mescla de sensacions entre les quals dominava l'emoció continguda. El can-

La denúncia d'una determinada situació i la solidaritat: dos aspectes clau de la poesia i de la vida de Raimon

tant, que és un professional de primera categoria i segueix cantant de manera magnífica, es va concentrar en cadascuna de les seves interpretacions, sense enyorament, almanco aparent. En canvi, entre el públic des del galliner fins al pati de butaques, la nostàlgia va campar sense dissimulacions. Fins i tot vaig veure llàgrimes en alguns rostres. Era inevitable mentre Raimon cantava percebre amb un glop

agredolç el pas del temps, al qual la música, més que cap altre art, ens aboca, conscienciant-nos un cop més que viure és tornar. Vaig tornar, per exemple, a la primera vegada que vaig escoltar Raimon. Va ser a Mallorca, en un concert privat, a casa del filòleg Moll. Em va convidar la seva filla, Aina, aleshores la meua professora de francès. Jo cursava encara el batxillerat. Vaig tornar al concert de l'Institut Químic de Sarrià un matí gloriós i reivindicatiu, el primer any de carrera a Barcelona. Vaig tornar al Palau dels Esports quan la nit, la llarga nit franquista, semblava que s'acabava definitivament. Corria 1975 i el dictador agonitzava.

Vaig tornar a tantes i tantes altres actuacions al llarg de més de cinquanta anys. Igual que molts dels que érem allà, tal vegada inclòs Raimon mateix, vaig tractar d'evitar amb els retorns els valsos de derrota amb què el passat, cada vegada amb més freqüència, ens convida a ballar.

Crec que va ser el filòsof Sacristán qui, utilitzant una paradoxa estúpida, en fer referència a les cançons de Raimon, va assegurar que impliquen una autobiografia col·lectiva. És veritat. Raimon ha estat capaç de connectar amb la seva generació a través dels seus poemes en què hi ha molt d'història en comú. Basta, per exemple, analitzar algunes de les seves lletres com la de *He deixat ma mare a Xàtiva*, les refe-

rències biogràfiques de la qual, força personals, esdevenen col·lectives en passar de l'evocació al compromís: "He vingut ací per a dir-vos en la meua maltractada llengua / a tots vosaltres, germans". I el mateix passa amb "Als anys quaranta quan jo vaig nàixer... tots havíem perdut". Encara que no siguem de Xàtiva i haguem nascut més tard, ens identifiquem amb ambdues afirmacions i som còmplices del que impliquen: la denúncia d'una determinada situació i la solidaritat. Dos aspectes clau de la poesia i de la vida de Raimon.

Notes i paraules, música i poemes compartits durant tant de temps formen part de nosaltres ja per sempre mes. Indissolublement, com carn i sang pròpies.

Gràcies, Raimon.●

JOSEP PULIDO

13 Mayo, 2017

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

Bombolles

BBC Philharmonic

Solista: Rudolf Buchbinder
Direcció: Juanjo Mena
Lloc i data: Palau 100. Palau de la Música (10/V/2017)

JORGE DE PERSIA

Fins i tot en els àmbits més sensibles, com els concerts de música clàssica, i encara en la medicina amb els laboratoris, l'especulació, els interessos que superen els camps artístic i humà, hi és present. Alguns –davant la decadència de la crítica d'art– afirmen que es perd una ocasió de reflexionar davant el que ens volen vendre. La venda d'aquest concert de Juanjo Mena amb la BBC Philharmonic parlava d'un director espanyol ja vinculat a orquestres importants, fins i tot la de Berlín.

Bé, poca cosa a dir, perquè Berlín, en la recerca d'algú singular en aquest complex *métier* artístic, també acull Dudamel... Aquí ningú no parla, per cert, dels símerescuts èxits de Josep Pons amb les bones orquestres europees, però bé... és d'aquí. Quan Pons havia d'assumir, fa anys, la complexa direcció de l'Orquesta Nacional, Frühbeck de Burgos va proposar enlloc seu Juanjo Mena; no m'estranya, perquè segueix més o menys la seva línia.

Aquestes orquestres europees de tercera línia –i, en aquest cas, de la BBC Philharmonic, gairebé de quarta– intenten fer gires amb una marca a què se suposa qualitat i serietat, malgrat que, ho reitero, en aquest cas és pura imatge. Als papers les coses són com són, i aquest

concert va ser un dels que s'obliden al cap de pocs minuts.

El *Concert núm. 3* de Beethoven, amb el veterà Buchbinder, hoste reiterat de Barcelona, ens va deixar la imatge d'un pianista de la vella i gran escola vienesa, amb un discurs actual bastant pla, pedal excessiu, escassos matisos i aferrat al tempo, lluny de la poesia. Pura prosa literal, malgrat que més sensible en el largo. Fins quan els programadors insistiran a reiterar noms, que tenen dret a tocar, per descomptat, però que ja són bona història? Pel que fa al fet orquestral: vulgar. Matisos? Dinàmiques? I discurs pla.

Va seguir la *Quarta simfonia* de Bruckner, un compositor que està entre els primers i al qual convé arribar després

Orquestres europees de tercera intenten fer gires amb una marca: és pura imatge

d'haver fet un camí, ja que el seu discurs interior difícilment s'entén si no s'aprofundeix i si s'articula –com va ser aquesta ocasió– a la superfície.

Poca cosa més vam veure en aquesta versió dirigida per Mena que brillantor de metalls, de vegades gens nets, per cert, però amb bons trombons, i una seqüència poc articulada de la *Romàntica*, atès que el seu discurs és interior. Aparentes petits detalls, com trèmols de corda alta, pizzicatos de baixos..., matisen el joc de tensions i no poden ser mecànics. No es pot dirigir aquesta obra marcant els compassos; cal treballar les frases àmplies, posar-se al seu interior, i no merament delectar-se en un discurs que així sona inconnex.●

13 Mayo, 2017

Eivissa

Multicines Eivissa Aficene

Avda. Els Cubells s/n - 971315211

Alien: Covenant, Bebé jefazo, El círculo, Fast & Furious 8, Guardianes de la galaxia 2, Plan de fuga, Richard, la cigüeña, Z, la ciudad perdida

ESPECTÁCULOS

Teatros

Almeria Teatre

Sant Lluís, 64. / 933518231 **Something's Coming** Dm a 21 hores. **En alta mar** Dc a 21 hores. **Xarnegos** Dj i Dv a 20 hores. **Autónomos, el musical.** Dv i Ds a 22 hores. **La vetlla fúnebre** Ds a 20 hores. Preu: 20 euros. Venda a almeriateatre.com i taquilla

Antic Teatre.

Verdaguer i Callis, 12/. Metro Urquinaona. 5-7 i 11-14 de maig **Txalo Tolozar-Fernández i Laia Azcona Goñi - Extraños Mares Arden. Pacífico #3** Més info: www.anticteatre.com

Aquarel-la

Gran Via, 572 / 934521452. www.aquarella.es. **Musical.** Viernes- sàbados: 21.00 hores. **Cena- espectàculo Dancing.** 22.30 hores. Cava + espectàculo.

Barts

Avda. Paral.lel, 62. / miércoles mayo: **microteatro la espera y la terapia (club).** domingos mayo: **comando impro (club).** 12/05: **amadou y mariam** 13/05: **festival de màgia i circ.** 14/05: **Berto romero.** 15/05: **white rabbit red rabbit** www.barts.cat 93 324 84 92.

Biblioteca de Catalunya

Hospital, 56 / Metro Liceu. La Perla 29 presenta: **Boscós,** de Wajdi Mouawad. Dir. Oriol Broggi. Del 29/03 al 14/05. De dx a ds 20 hores. Dg 18 hores. Entrades a laperla29.cat i taquilla teatre 2h abans funció.

Borràs

Plaça Urquinaona, 9 / Metro: L1, L4 Urquinaona / FGC: Plaça Catalunya / 934121582. **Vides privades** miercoles a viernes 20.30 horas, sábado 18.00 y 21.00 horas. Domingo 17.00 horas. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Club Capitol. Sala 2

Rambla, 138 / Metro Catalunya / Bus:14-38-59-N9 y N12 / 934122038. **Els homes són de Mart i les dones de Venus,**miércoles a viernes 20.00 horas, sábado 17.30 y 20.00 horas, domingo 17.30 horas.**David Guapo** jueves a viernes 22.00 horas. **Dos:**viernes a sábado 22.00 horas, domingo 19.30 horas. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Club Capitol. Sala Pepe Rubianes

Rambla, 138 /. Metro Catalunya / Bus: 14-38-59-N9 y N12 /. 934122038. **Galileu** miércoles a viernes 20.30; sábado 20.30 horas; domingo 18.00 horas. **Toni Moog** jueves a sábado, 22.30 horas, domingo 20.00 horas. **Guitar Trio & Dance** Martes 20.30 horas, viernes 18.00 horas. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Coliseum

Gran Via, 595 / Metro Catalunya o Universitat / 902424243.(A2) **La Cubana- Gente Bien, El Musical,**miércoles a jueves 21.00 horas, viernes a sábado 18.00 y 21.30 horas, domingo 18.30 horas. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Eixample Teatre

C. Aragó, 140/ 936816132. **HD Humor** Div, Diss 22.30 h. Sessió Golf Div, Diss 23.59 h. **Teatre Familiar: "Magia Family"** diss 13 Maig 17 h. **El llop i les set cabretes**Diu 14 Maig 12.30 h. www.eixampleteatre.cat

El Maldà

Carrer Pi, 5 (junto a cine Maldà). **Ignots** de Ramon Madaula, amb Josep Julien i Marc Rodríguez. **Mrs. Brownie.** Cia Teatre Nu. Per reserves, consulta dhoraris i preus www.elmaldà.cat

Goya

Joaquim Costa, 68 / 933435323 **La autora de las meninas** d'Ernesto Caballero, amb Carmen Machi, Mireia Axalà i Francisco Reyes; de dt a ds. 20.30 h, dg. 18.30 h.. teatregoya.cat i promentrada.com

Gran Teatre del Liceu

Ramblas, 51-59 / 934859913. **L'Holandès errant** 10, 14, 18, 22, 26 i 28 de maig. **La fille du régiment** 16, 19, 21, 24, 27 i 29 de maig. **Concert Txaikovsky (Khatia Buniatishvili).** 25 de maig. Venda a liceubarcelona.cat, App i Taquilles del Liceu.

La Puntual

Allada Vermell, 15; Jaume I / 639305353. **El mundo de Dondo** Cia Julia Sigliano (Argentina). Títiles +2 anys. En castellano. Dv 18 h; ds 12 h i 18 h; dg 12 h i 17 h. 6 euros dv / 10 euros ds i dg. www.lapuntual.info

La Seca Espai Brossa

Rassaders,40 / 933101364. **Diumente** Sala Joan Brossa, dc. a ds. 21 hores, dg. 19 hores. El millor preu a www.laseca.cat. Dimecres i dijous preus especials. Tel. 933151596 - info@laseca.cat

La Villarroel

Villarroel, 87 / Metro Urgell / 934511234. **Els Tres Aniversaris** de Rebekka Kricheldorf, amb Rosa Boladeras, Joan Negrié, Miranda Gas, Victòria Pagès, Anna Alarcón i Albert Triola; dc i dj: 20.30 h, dv. 21 h, ds. 18 i 21 h, dg. 18 h. l'OffLaVillarroel: **Espai Dual a Be God Is Dt.** 16 i 23/05 a les 20.30 hores. lavillarroel.cat i promentrada.com

Sala Atrium

Consell de Cent, 435. /Metro Tetuán i Girona. 931824606 www.atrium.cat **Trilogia de la imperfecció: NINA** (A partir de La Gavina d' A.Txékhov) de Cia Sala Atrium, de Dc a Ds a les 20.30 hores i Dg a les 19 hores. Venda d'entrades a www.entradium.com

Sala Beckett

(Gràcia i Poblenou) / 932845312. **Argentinamiento.** Del 27/04 al 14/05. De dj a ds 20 hores. Dg 18 hores. **Ciutat de vidre.** De l'11 al 28/05. De dx a ds 20.30 hores. Dg 18.30 hores. Més info i entrades: www.salabeckett.cat

Sala Fénix

Calle Riereta, 31 / 934413467. teatre@salafenix.com / www.salafenix.com **Engrunes, de RUM Teatre (Girona).** Cicle Yo Gesto //Teatre físic i textual al voltant del drama dels refugiats: Dj, Dv, Dss, Dg a les 21 h

Sala Muntaner

Muntaner, 4 / 934515752. **Dansa de mort,** dir. Jordi Casanovas, amb Mercè Arànega, Lluís Soler i Carles Martínez; fins 9 juliol, dc. a ds. 20.30 h, dg. 18.30 h. **Hypnos Vol2,** de Luis Pardo; dv i ds. 22.45 h, dg. 20.30 h. Entrades: Ticketea. www.salamuntaner.com

Tantarantana Teatre

Les Flors, 22 / 934417022. El Cícló: Fins al 28/5 Cia Casa Real presenta **Ven a Fraguell Rock.** Progr. Familiar: Fins al 28/5 Animamundi Teatre pres. **El príncep Granota.** Horaris i millor preu: www.tantarantana.com

Teatre - Auditori Sant Cugat

Pl. Victòria dels Àngels, 1/ Túnel de Vallvidrera, sortida 11. C58 i AP7 Túnel de Vallvidrera, sortida 11. C58 i AP7. FCG. **Pablo Carbonell, El mundo de la tarántula,** diumenge 14 de maig, 19 hores. **Escuadra hacia la muerte,** d Alfonso Sastre, Funció accessible, divendres 19 de maig, 21 h. Informació i venda al 93.589.12.68. www.tasantcugat.cat

Teatre Akadèmia

C/Buenos Aires 47-49. 934951447 **One arm.** de Moisés Kaufman, basat en una narració curta i guió cinematogràfic de Tennessee Williams. Del 17/5 al 4/6. De dx a dv a les 20.30 h, dss a les 18 h i 20.30 h i dg a les 18 h. Entrades: teatreakademia.cat. 934951447

Teatre Condal

Avinguda Paral.lel, 91 / Metro: L-2 Paral.lel, L-3 Poble Sec / Bus: 20,36,57,64,91, 157 / 934423132. Fins 21 maig, **Homes, la comèdia musical** de Sergi Belbel i Carol López, música Marc Parrot, dir. Carol López, amb Anna Barrachina, Agnès Busquets, Alba Florejachs, Mireia Portas i Glòria Sirvent; dj i dv. 20.30 h, ds. 18 h, dg. 18.30 h. teatre-condal.cat i promentrada.com

Teatre del Raval.

Sant Antoni Abad, 12 / 934433999. **Al i Oli** Dj i dv 20 hores, ds 19 hores, dg 18 hores. **Gabriel Córdoba Superstar** ds 22 hores. Compra d'entrades a taquilla. Ticketea.com i 902044226

Teatre Gaudí Barcelona

Sant Antoni Maria Claret, 120 / Metro: L2, L5 Sagrada Família, L4 Joanic Bus 15/20/45/47/10/19/N4/N0/N1/ 936035161. Estrena 11/05 **Generació de merda, un musical amb molts likes** de X.Morató i G.Sesé. De Dj a Ds 20.45 hores Dg18 hores. Musical familiar **Singing Talent Show** de U. Grifé i M. Torras. Ds 17 hores Dg 12 hores. Venda Taquilla i web Teatre.

Teatre Lliure de Gràcia

Montserrat, 47 / Metro (Fontana L3) **Las personas del verbo,** creació i direcció Joan Ollé. Fins al 28/05. 14/05 col·loqui amb la companyia després de la funció. Informació i venda entrades www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla (Rambla 99) i al 902 106 369

Teatre Lliure Montjuïc

Passeig de Santa Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu, 1. /Metro Poble Sec L3, Espanya L3, L1 **Ivánov,** dA. Txékhov, dir. À. Rigola. Fins al 28/05. Sobretítols en castellà i anglès cada dissabte. 12/05 funció accessible per a persones amb discapacitat auditiva i/o visual. Informació i venda entrades www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla (Rambla 99) i al 902 106 369

Teatre Nacional de Catalunya

Plaça de les Arts, 1. Sala Gran: **Ricard III** de Shakespeare. Sala Tallers: **Esquerdas Parracs Enderrocs** de Carles Santos i Jordi Oriol a partir de Joan Brossa. Magatzem: **Cosas que se olvidan fácilmente** de Xavier Bobés. Consulteu horaris. **Venda entrades:** www.tnc.cat i taquilles (933065720)

Teatre Poliorama

La Rambla, 115 / Metro Catalunya / Bus: 14, 18, 38, 59, 91 / 933177599. **Sergi López** presenta **Non Solum.** Dc, Dj i Dv 21 h; Dss 18 h i 20.30 h; Dg 18 h. Preu des de 21 euros. Entrades a teatrepoliorama.com, ticketmaster.com i taquilla.

Teatre Romea

Hospital, 51 / Metro Liceu / Bus: 14, 18, 38, 59 / 933015504. Fins 28 maig **Federico García,** espectacle de Pep Tosar basat en la vida i obra de Lorca; de dt. a dv. 20 h, ds. 18.30 i 21 h, dg. 18.30 h.. teaterromea.cat i promentrada.com

Teatre Tivoli

Casp, 8 / FGC Catalunya / Metro: L-1 y L-3 Catalunya. 934122063. **Joaquín Cortés - Esencia** Jueves a viernes 21.00 horas; Sábado 19.00 horas y 22.00 horas; domingo 18.30 horas. Entradas a la venta en www.grupbalana.com

Versus Teatre

Castillejos, 179.Del 11 al 14/05 **Un recuerdo de Avignon** de Ignasi Vidal. La fundició de Sevilla. De Dj a Ds 20 hores Dg 18 hores. En castellà. Estrena 19/05 **1984 (El gran germà tésta observant).** Escapade Theatre. En anglès. De Dj a Ds 20 hores Dg 18 hores. Taquilla i web Teatre.

Infantil

Tantarantana Teatre

Les Flors, 22 / 934417022. Animamundi Teatre pres. **El príncep Granota.** Dss 18 hores, Dg 12 hores.

Teatre Gaudí Barcelona

Sant Antoni Maria Claret, 120 / Metro: L2, L5 Sagrada Família, L4 Joanic Bus 15/20/45/47/10/19/N4/N0/N1/ 936035161. Teatre Musical:**Singing Talent Show** Ds 17 hores, Dg 12 hores. Venda Taquilla i webTeatre.

Musicales

CLÁSICA

Barcelona

Palau de la Música Catalana

Carrer Palau de la Música, 4 - 6 / 932957200. **La música dels mestres de l'Orfeó Català.** Petit Palau. Dg, 14 de maig, 12.00 h. Cor de Cambra del Palau; Xavier Puig, director. Preu: 15 euros. Taquilles Palau: 902442882 i www.palaumusica.cat

Arte

Barcelona

Museos

Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB)

Montalegre, 5 / Metro: L1, L2, L3, Pl. Catalunya i Pl. Universitat / 933064100. www.cccb.org. T. 933064100. Horari: 11.00- 20.00 hores. Exposicions: **Fenomen fotollibre. World Press Photo 2017.** Entrada 6 euros; combina-da 8 euros.

Museu Marítim

Drassanes Reials de Barcelona. Avinguda de les Drassanes s/n / Metro: L-3 (Drassanes) / 933429920. **Museu Marítim de Barcelona i Drassanes Reials.** Entrada per la plaça del Portal de la Pau. Drassanes. Tel 933429920. www.mmb.cat. De dilluns a diumenge, 10.00- 20.00 hores. Exposició de la col·lecció del Museu: **Drassanes i gale-res, 7 vaixells, 7 històries.** Exposicions temporals: **Titanic the reconstruction, Miraestels, A la vora de la mar i Objectes insòlits.**

13 Mayo, 2017

JUANJO MENA | Director de la orquesta de la BBC, que actúa mañana en Oviedo

"Una orquesta española hace un único programa a la semana; la BBC hace tres"

"Las cosas en materia musical en España están cambiando, pero aún tenemos una democracia muy joven, no nos damos cuenta"

Oviedo, Andrea G. TORRES

El español Juanjo Mena es uno de los directores de orquesta de mayor proyección internacional, titular en la Orquesta Filarmónica de la BBC, que ofrecerá mañana en el auditorio de Oviedo un concierto con el trompista avilesino Alberto Menéndez, en cuyo programa destaca el énfasis por dar a conocer la música británica.

Mena, que desarrolla una carrera imparable en orquestas de todo el mundo, dejará la BBC en un corto periodo de tiempo, después de estos seis últimos años que lleva al frente de la agrupación británica. Cierra con ello una etapa muy intensa de su carrera. "Llega un momento en el que tenemos que liberarnos, tanto ellos como yo", asegura este director, que ha recibido varias ofertas de orquestas europeas y también algunas españolas, pero aún no hay nada cerrado. Sí tiene claro que no quiere convertirse en un director con múltiples titularidades.

—¿Cuáles son las primeras impresiones de esta gira que están realizando por España?

—Estamos muy contentos. En los conciertos en el Palau de la Música de Barcelona y en Alicante hemos podido sentir el calor del público. Allí presentamos un programa distinto al de Oviedo, porque en esta gira por España, y en general siempre que viajamos, nos llevamos dos o tres programas distintos, pero éste es nuestro ritmo habitual de trabajo. Así como una orquesta española

hace un único programa a la semana, nosotros preparamos hasta tres para interpretarlos en la misma semana. Entonces elegimos las obras y los solistas que mejor pueden funcionar en cada uno de los lugares en los que vamos a actuar, y vamos cambiando la música.

—Un plan de trabajo completamente distinto al español.

—Totalmente, todo se basa en una primera lectura de la orquesta donde los problemas básicos están solucionados ya. Aunque nos asombre, es el sistema habitual en el ámbito anglosajón. Entonces lo que trabajamos a partir de ahí son cuestiones de estilo y cómo darle a la música una visión más personal. Nuestro ritmo de trabajo semanal es realmente intenso. Por ejemplo, lunes y martes, montamos un programa entero para poder tocarlo en directo el mismo martes de tarde desde nuestra sede en Salford, que tiene capacidad para 300 personas y para emitirlo a través de la radio de la BBC, donde tenemos una media de 25.000 oyentes. El mismo miércoles grabamos para nuestro sello Chandos en una doble sesión de 3 horas. El jueves empezamos a preparar en Manchester nuestro siguiente concierto de esa semana, algo semejante a los conciertos de abono de aquí, pero también atendemos las peticiones de otras sociedades musicales de ciudades cercanas que nos demandan nueva música y no quieren el mismo programa que

Juanjo Mena.

en Manchester. El viernes viajamos y tocamos en una de esas ciudades, como Nottingham, y el sábado volvemos a Manchester.

—Ese ritmo de trabajo es impensable hoy en día en España.

—Ese ritmo de trabajo quiere decir muchas cosas (risas).

—El programa que interpretarán en Oviedo tiene mucha música británica, ¿por qué?

—Intentamos que las giras como ésta hagan énfasis en la música escrita por compositores británicos. Me encanta la idea de tocar la sinfonía de Elgar n.º 1 en Oviedo porque apenas se interpreta ni en España ni en Europa. Es una obra muy compleja para tocar, son muy virtuosísticas, y quizá por eso se relega un poco

en las salas de conciertos. Afortunadamente los músicos de la Filarmónica de la BBC la conocen muy bien, y yo he podido crecer con ellos. Es lógico pensar que como estoy dirigiendo una orquesta inglesa tengo que saber dirigir música inglesa, y por eso Britten, Walton y Hindemith son compositores que he ido incorporando a mi repertorio. La obra "Las abejas" de Vaughan Williams también hace alusión a las melodías populares inglesas, siempre tratadas desde ese humor británico. Strauss lo incluimos porque su estilo funciona bien con Elgar, y además contamos con Alberto Menéndez como solista, al que le espera una exitosísima carrera.

—¿Qué imagen proyecta España en el extranjero en lo que a la música se refiere?

—Mi impresión es muy clara. Tenemos aún una democracia muy joven y no nos damos cuenta. Las cosas en materia musical aún están cambiando. En los 80 había mucho por hacer y teníamos la energía para cambiarlo todo, y en cuanto a instrumentistas, la Joven Orquesta Nacional de España ha supuesto un punto álgido en la formación de los músicos. No sólo tocaban en conciertos, sino que se puso a los jóvenes en contacto con el mundo. Por la manera de ser de los españoles, tan abierta y expresiva cuando dan con grandes profesores que canalizan su talento, el resultado es de una calidad altísima.

13 Mayo, 2017

Dos grans de la clàssica de Catalunya fan anys: la pianista, 25 de carrera, i el mestre i compositor, 80 de vida

Alba Ventura i Ros Marbà, de celebració!

MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Se celebraven els Jocs Olímpics del 1992 quan una joveníssima Alba Ventura (Barcelona, 1978) feia el seu debut orquestral amb el *Concert per a piano núm. 9, Jeunehomme*, de Mozart. Amb 13 anys es posava a les ordres de Sir Neville Marriner, amb l'Orquestra de Cadaqués, en una gira espanyola que després la va portar a Madrid i Sant Sebastià. Va ser un punt d'inflexió important en la seva carrera. I, com són les coses: quan fa 25 anys d'aquell èxit de nena prodigi —una imatge que li va costar treure's de sobre, perquè quan va tornar de l'estranger, després d'una dècada, la gent la continuava veient com una nena—, l'Orquestra Camera Musicae li ha proposat ser solista amb aquesta mateixa peça... sense saber que era el Mozart amb què va sortir de l'ou.

La cita és avui al Palau de la Música (18 h) com a clausura de la temporada de la formació tarragonina, una orquestra amb què col·labora per primer cop el mestre Antoni Ros Marbà, a tall de pòrtic de celebració dels seus 80 anys o quatre vint anys més dir.

Així, es reuneixen dos grans valors de la clàssica a Catalunya, dos músics de generacions diferents.

“Em fa molta gràcia fer aquest Mozart amb el mestre Ros, perquè abans de tocar-lo en aquell debut de fa 25 anys, la persona que em va ajudar a entendre l'obra, la seva estructura i el seu estil, va ser ell. I no havíem tingut mai ocasió de tocar-lo junts”, explica Ventura al telèfon des del Vendrell, on es fan els assajos. “És una obra amb què he crescut. Aleshores jo feia classes de Dmitri Baixkirov a Madrid —continua la pianista—, i la partitura que tenia era una mica a la russa, amb més pedal i amb dinàmiques més expressives. Un quart de segle després, i havent treballat bastant

El mestre Antoni Ros Marbà amb una somrient Alba Ventura al final de l'assaig amb l'OCM al Vendrell

dir que es va sentir valorada com a artista internacional abans a l'estranger que aquí: en els 12 anys que va passar al Regne Unit tenia actuacions per tot Europa. Als 27 va decidir tornar, i, malgrat que no es pensava de res, la seva agenda posa en evidència la dificultat dels músics locals d'aquesta país per avançar en la seva projecció internacional. Amb tot, el seu moment actual és dolç, amb molta demanda

nacional i algunes actuacions a fora.

Antoni Ros Marbà (Hospitalet de Llobregat, 1937), d'altra banda, no pot dir que no hagi estat profeta a la seva terra i en terra aliena: alumne de Toldrà i Celibidache, va ser titular de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, de la Nacional d'Espanya, de la Filharmonia de Galícia... Von Karajan el va convidar a dirigir la Filharmonia de Berlín, és premi Nacional i ara imparteix el curs de direc-

ció de Sant Cugat. Però a la seva noble edat de 80 anys té incomprensiblement encallada l'estrena de la seva òpera sobre el filòsof Walter Benjamin, a què ha dedicat cinc anys i que té llibret en anglès d'Anthony Madigan.

“És una òpera molt teatral que parla del moment que Benjamin creua la muntanya escapant-se del nazisme i arriba a Portbou, on s'acaba suïcidant, tot i que no queda clar

que no fos una sobredosi de morfi-na”, diu Ros Marbà. El director, per cert, està encantat amb els músics de la Camera Musicae amb què avui també toca la simfonia *Júpiter*, de Mozart. “És gent jove molt receptiva que fa una feina excel·lent”.

La seva carrera en la direcció orquestral no para —tot just ha fet Schubert i Sibelius a Madrid, i està compromès a defensar “la nostra música”—, però ara li deixa més temps per compondre. “És una assígnatura pendent. Ara estic escri-

El músic té encallada l'estrena de la seva òpera sobre Walter Benjamin amb llibret d'Anthony Madigan

vint tres homenatges que estrenaré la temporada vinent amb l'OBC: a Toldrà, Mompou i Montsalvatge”, apunta.

Però el que no s'explica és que l'òpera que va compondre per al Liceu quedés en l'aire quan Joan Matabosch va deixar la direcció artística per marxar al Real. És una òpera en dos actes i 13 escenes, que corresponen a les postals que col·leccionava Benjamin. Inclou personatges d'aquella Europa... Hannah Arendt, Bertolt Brecht, Gershom Scholem. “I no és una obra malsonant”, adverteix Ros Marbà. “Sorprèn que el Liceu no tingui cap òpera del segle XX o XXI la temporada vinent; veig que no acaba de ser on li correspon... Espero que la directora artística em rebí en algun moment...” ●

L'Orquestra Camera Musicae els reuneix al Palau, amb el Mozart amb què la pianista va debutar amb 13 anys

amb forte-piano, la meua manera d'entendre l'estil clàssic ha variat. M'he fet gran i he volgut trobar la meua manera d'expressar-ho. Perquè, quan coneixes l'instrument amb què va ser escrita la peça, veus quin tipus de flexibilitat i caràcter de so funcionava. I, sense arribar al punt de voler imitar aquell instrument, adquireixes una altra perspectiva, entens com respirava aquella música a escala de fraseig... Si en l'època havien de posar el pedal amb el genoll és evident que no en devien abusar gaire...”

No en té 40 i ja és una professora consolidada del Conservatori del Liceu. Ja suma set anys al Superior, i l'apassiona com el primer dia. Com a intèrpret, la seva amplitud de repertori és notable —l'època acaba d'acollir-la a Girona amb *Sonates* de Beethoven i *Estudis* de Ligeti—, i, pel que fa a la seva projecció, no cal

Clàssica i dansa

MARICEL CHAVARRÍA

DONIZETTI AL LICEU. Torna *La fille du régiment*, amb un repartiment encapçalat per l'estel·lar tenor mexicà Javier Camarena, que comparteix escenari entre d'altres amb Bibiana Fernández

A PARTIR DEL 16/V. GRAN TEATRE DEL LICEU

SAMPLER SÈRIES PORTA UN CLÀSSIC. El nord-americà Keith Fullerton Whitman, figura dels sintetitzadors modulars amb una vintena d'àlbums, porta a L'Auditori una audició única del seu aclamat *Playthroughs* (2002), obra de subtils transformacions sonores a partir de guitarres pregravades i processades.

18/V L'AUDITORI 21.30 H

FINAL DE FESTA A L'OBC. Kazushi Ono tanca la temporada amb el majúscul *Rèquiem* de Verdi, que conté pàgines sublimes que tots els cors volen cantar. En aquest cas qui ho farà serà l'Orfeó Català amb el seu Cor Jo-

ve i la soprano Cristina Ferri, entre altres veus. Un treball d'art visual en forma de *mapping* es projectarà per les parets de L'Auditori.

DEL 19 AL 21/V L'AUDITORI

BCN CLÀSSICS ES RECOLZA EN NOSEDA. La Cinquena de Beethoven i la Cinquena de Mahler. Aquest és el repertori que l'imparable director Gianandrea Noseda, acabat de nomenar principal director convidat de la London Symphony Orchestra, dirigirà al BCN Clàssics. A l'Orquestra de Cadaqués, que protagonitza gran part dels concerts del cicle, s'hi afegirà aquesta vegada la Simfònica de Castella i Lleó.

18/V (20 H) PALAU DE LA MÚSICA

CIUTAT FLAMENCO. La ballarina i coreògrafa Rocío Molina serà –amb el ballaor José Manuel Álvarez– una de les protagonistes del festival Ciutat Flamenco que comença el dia 19.

DEL 19 AL 21/V. MERCAT DE LES FLORS

50 Música. Èxit del certamen de piano El Maria Canals Porta Cua a Cervera

MÚSICA ACTIVITATS

Pianos a l'aire lliure a Cervera

Més de dos mil persones participen en la cinquena edició del certamen El Maria Canals Porta Cua || Amb instruments al carrer accessibles al públic

SEGRE TÀRREGA

[CERVERA] Sense cap coneixement musical o sent un expert, totes aquelles persones que ahir passejaven per Cervera podien atansar-se a un dels dos pianos de cua instal·lats als carrers i tocar-los. Això va ser possible gràcies al certamen El Maria Canals Porta Cua, en la seua cinquena edició a la capital de la Segarra. Durant tot el dia, més de 2.000 persones van poder disfrutar de la música d'"un dels instruments menys accessibles", segons els organitzadors de l'esdeveniment, i de conèixer de prop les seues peculiaritats. Els pianos van estar ubicats a les places Major i Joan Salat (al matí) i al carrer General Güell (a la tarda).

Al matí, més d'un miler d'alumnes de les diferents escoles i instituts de la Segarra van participar en la proposta musical. Els més petits van assistir a la representació del conte *Pere i el llop*, a càrrec de la companyia Campi Qui Pugui, acompanyats al piano per Santi Riu, mentre que els grans van participar en sessions didàctiques amb el pianista Daniel Ligorio, que a la tarda va oferir una classe magistral i un recital també a l'aire lliure.

A banda del seu vessant de foment de la pràctica musical del piano de cua, el concurs El Maria Canals Porta Cua premia aquells joves als quals agrada tocar el piano. Des de l'any passat, en el marc del certamen s'organitza el concurs de vídeo *Tu hi toques?*, en el qual es convida estudiants i pianistes amateurs de Cervera a participar pujant un vídeo a YouTube tocant el piano. El guanyador podrà visitar el Palau de la Música i actuar al costat d'altres guanyadors dels diferents concursos que organitza a Espanya El Maria Canals Porta Cua.

El pianista de Cervera Santi Riu va protagonitzar una de les activitats concertístiques de la jornada.

La companyia Campi Qui Pugui va representar 'Pere i el llop', amb una interpretació de piano en directe.

En Cataluña la Generalitat ha impedido que el Palau acuse formalmente a CDC, el ayuntamiento de Barcelona se queda solo defendiendo que el Palau se persone contra CDC en el juicio por el saqueo de la

En Cataluña la Generalitat ha impedido que el Palau acuse formalmente a CDC, el ayuntamiento de Barcelona se queda solo defendiendo que el Palau se persone contra CDC en el juicio por el saqueo de la institución.

La Generalitat impedeix que el Palau de la Música acusi CDC de cobrar comissions

► El Govern imposa la seva majoria al Consorci de l'ens per evitar un canvi de posicionament abans de les conclusions definitives en el judici

DdG BARCELONA

■ El Palau de la Música no acusa-rà Convergència pel presumpte cobrament de comissions de Ferrovial a canvi d'obra pública a través de la institució cultural. La Generalitat va imposar divendres la seva majoria al si del Consorci del Palau, l'ens que aplega les administracions que aporten fons públics a l'auditori, per evitar un canvi de posicionament jurídic de l'entitat abans que es presentin les conclusions definitives en el judici del cas Palau. Davant l'absència de la representant del Ministeri de Cultura, l'Ajuntament de Barcelona es va quedar sol defensant personalment-se contra Convergència i Ferrovial.

La proposta de l'Ajuntament de Barcelona va ser rebutjada pels tres representants de la Generalitat, entre els quals hi ha el president Carles Puigdemont, el conseller de Cultura, Santi Vila, i el secretari general de Cultura, Pau Vil·lòria. Els dos primers van delegar el seu vot en Vil·lòria. Mentrestant, la representant per part del Ministeri de Cultura no va acudir a la reunió. Així va ser com el Govern va fer valer la seva majoria per evitar que al Palau acusés directa-

ment al partit de l'Executiu.

La decisió presa en el Consorci va ser posteriorment ratificada en una segona reunió, efectuada pel màxim òrgan de l'entitat, el patronat de la Fundació Palau de la Música. Aquest, compost per 22 membres, va ratificar la determinació de no acusar Convergència ni Ferrovial. En aquesta segona reunió, la postura de l'Ajuntament va tornar a quedar en minoria, amb un únic representant de l'Orfeó Català a favor seu. La postura que el Govern va fer prevaler en les dues reunions de divendres és la d'esperar que es presentin les conclusions del judici per decidir com actuar.

Previsiblement, al final del judici la Fiscalia rebaixarà la pena que inicialment demanava (25 anys de presó) contra la filla de Jordi Montull, Gemma Montull, gràcies a les confessions que el seu pare i Millet van fer sobre el finançament il·legal de CDC. No variarà l'acusació contra el partit -vehicular a través del Palau 6,6 milions de comissions de Ferrovial- ni contra el seu extresorer, Daniel Osàcar -set anys de presó per tràfic d'influències i blanqueig.

15 Mayo, 2017

La Generalitat impedeix que el Palau de la Música acusi el PDeCAT

► El Govern català imposa la seva majoria al Consorci de l'ens per evitar un canvi de posicionament jurídic

REDACCIÓ MANRESA

■ El Palau de la Música no acusa-
rà Convergència pel presumpte
cobrament de comissions de Fer-
rovial a canvi d'obra pública a tra-
vés de la institució cultural. La Ge-
neralitat va imposar divendres la
seva majoria al si del Consorci del
Palau, l'ens que aplega les admi-
nistracions que aporten fons pú-
blics a l'auditori, per evitar un can-
vi de posicionament jurídic de

l'entitat abans que es presentin les
conclusions definitives en el judi-
ci del cas Palau. Davant l'absència
de la representant del ministeri de
Cultura, l'Ajuntament de Barcelo-
na va quedar sol defensant perso-
nar-se contra Convergència i Fer-
rovial.

La proposta de l'Ajuntament de
Barcelona va ser rebutjada pels
tres representants de la Generali-
tat, entre els quals hi ha el Presi-
dent Carles Puigdemont, el con-
seller de Cultura, Santi Vila, i el se-
cretari general de Cultura, Pau Vi-
llòria. Els dos primers van delegar
el seu vot en Villòria.

Mentrestant, la representant
per part del ministeri de Cultura

no va acudir a la reunió. Així va ser
com el Govern va fer valer la seva
majoria per evitar que al Palau
acusés directament el partit de
l'Executiu.

La decisió presa al Consorci va
ser posteriorment ratificada en
una segona reunió, efectuada pel
màxim òrgan de l'entitat, el patro-
nat de la Fundació Palau de la Mú-
sica. Aquest, compost per 22
membres, va ratificar la determi-
nació de no acusar Convergència
ni Ferrovial.

En aquesta segona reunió, la
posició de l'Ajuntament va tornar
a quedar en minoria, amb un únic
representant de l'Orfeó Català a
favor seu.

'CAS PALAU'

La Generalitat veta que el Consorci acusi CDC

El Govern català frena que s'inculpi el partit com demanava l'Ajuntament de BCN

La presidenta del Palau de la Música també s'hi pronuncia en contra

JESÚS G. ALBALAT
BARCELONA

El Consorci del Palau de la Música ha rebutjat finalment acusar en el judici del cas Palau Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) pel cobrament de comissions de Ferrovià a través de l'entitat cultural. El vot dels dos representants de la Generalitat de Junts pel Sí ha sigut absolutament clau per evitar que s'acusés el partit nacionalista. Al Consorci del Palau hi ha representats la fundació de l'auditori, l'associació Orfeó Català, l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat i el Ministeri de Cultura. La votació es va celebrar la setmana passada a instàncies de Joan Llinares, un dels representants de l'ajuntament barceloní que pretenia que es canviés la qualificació provisional en què s'exculpava Convergència.

L'ARGUMENT // A favor d'acusar aquest partit es van pronunciar els dos representants municipals i el de l'Orfeó Català. En contra hi van votar els dos representants de la Generalitat, els altres dos de la fundació i la presidenta de l'entitat, Mariona Carulla. El representant del Ministeri de Cultura no hi va assistir, cosa que va permetre donar la majoria als que s'oposaven a l'acusació.

Fonts jurídiques han assegurat que l'argument per rebutjar l'acusació contra CDC és que en aquest moment no es pot canviar l'acusació, tot i que hi ha informes que demostren el contrari. Un exemple és que el fiscal del cas, Emilio Sánchez Ullé, modificarà les penes sol·licitades per a alguns acusats, tot i que mantin-

nisteri públic per rebaixar la petició de pena a canvi d'assenyalar directament Convergència.

Després d'esclatar l'escàndol, el Consorci del Palau va reclamar que s'obris una causa separada per investigar els pagaments a CDC, però quan els nacionalistes van recuperar la Generalitat el 2011, van obligar a canviar l'estratègia i es van retirar els càrrecs contra el seu propi partit. =

►► Millet amb Montull, al centre, i la filla d'aquest, al judici.

ACN / VIOLETA GOMÀ

15 Mayo, 2017

El 'caso Palau' deja tocada la credibilidad del Govern

EN LAS últimas semanas, y particularmente en el acto que celebró el pasado sábado, el PDeCAT ha dado claras muestras de querer dejar atrás las sospechas que recaen sobre Convergència. Una dirección ejecutiva joven y sin mácula judicial –aunque con el lastre de Artur Mas ocupando la presidencia del partido– intenta reconducir a la formación después de muchos años obsesionada con un *procés* soberanista que muchos ya admiten, de puertas adentro, que no va a ninguna parte. Pero si el PDeCAT quiere demostrar que no es Convergència no vale el borrón y cuenta nueva: debe afrontar los desmanes del

pasado, y aprender de ellos. En este sentido, la noticia de que la Generalitat –controlada por el PDeCAT y ERC– ha impedido que el Consorcio del Palau de la Música presente acusación contra Convergència por quedarse con 6,6 millones de euros desviados de la institución a cambio de adjudicaciones de obra pública envía un mensaje en la mala dirección. Contra la intención del Ayuntamiento, la voluntad del Govern parece ser la de pasar de puntillas por el escándalo, intentando minimizar los daños que sufrirá la vieja CDC. Después de escuchar las confesiones de la mayoría de los implicados, no se entiende.

TRIBUNALS

La Generalitat impedeix que el Consorci del Palau acusi CDC

L'Ajuntament havia demanat que s'imputés el partit

JORDI MUMBRÚ
BARCELONA

El Consorci del Palau de la Música –format per membres de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, el ministeri de Cultura i l'Associació Orfeó Català– mantindrà la seva actual estratègia judicial en el cas de l'espoli del Palau i no presentarà cap acusació contra CDC. Així ho van decidir divendres en una reunió que es va celebrar a petició de l'Ajuntament de Barcelona, que considera, segons fonts municipals, que després de les declaracions fetes durant el judici –en les quals alguns dels acusats van apuntar al cobrament de comissions des de CDC– calia presentar càrrecs contra Convergència.

A la reunió, però, la Generalitat va fer valer la seva majoria –gràcies a l'absència dels representants de l'Estat– per rebutjar la proposta que havia defensat Joan Llinares, actual responsable dels serveis jurídics de l'Ajuntament i exdirector executiu del Consorci del Palau de la Música. Si els representants del ministeri de

Cultura haguessin participat en la votació (ja sigui presencialment o delegant el seu vot) haurien pogut canviar la decisió.

Llinares va defensar que calia tornar a acusar Ferrovial i CDC, entenent que durant les declaracions dels acusats i testimonis del cas Palau davant del jutge al mes de març va créixer la sospita que aquesta gran constructora havia pagat comissions a Convergència a través del Palau de la Música. Els principals acusats –Fèlix Millet, Jordi Montull i Gemma Montull– vanassenyalar directament CDC en unes confessions que perseguien rebaijar substancialment les seves penes. Tot i així, el Govern –format pel PDECat i per ERC– considera que això no està provat. La decisió del Consorci no evitarà, però, que el judici del cas Palau –encara en marxa– investigui el paper de Convergència en el saqueig de la institució, ja que la fiscalia demana set anys i mig de presó per a l'extresorer del partit, Daniel Osàcar.

El mateix divendres, després de la reunió del Consorci, n'hi va haver una altra de la Fundació del Palau

Majoria
Els vots dels
membres
del Govern
van ser claus
per evitar
l'acusació

Fèlix Millet entrant a la Ciutat de la Justícia durant el judici del cas Palau, que es va celebrar al mes de març. CÈLIA ATSET

de la Música, en la qual “la Generalitat va mantenir la mateixa postura que havia mostrat davant el Consorci”, segons fonts municipals.

El 3 de març, l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, ja va demanar públicament que es convoqués una nova reunió del Consorci després de les confessions de Fèlix Millet i Jordi Montull, per tornar a acusar Ferrovial i Convergència. Aquella reunió es va celebrar 12 dies després, però la decisió de canviar l'estratègia com a acusació va caure de l'ordre del dia.

El Consorci del Palau havia reclamat al jutge instructor que obrís una causa separada per investigar els suposats pagaments a CDC. Després de les eleccions del 2011, però, quan CDC va tornar al Govern de la Generalitat, el Consorci va canviar d'idea i va retirar els càrrecs contra Convergència, entenent que no hi havia proves d'aquest desviament. La decisió final del Consorci impedeix que la institució pugui reclamar a Convergència els 6,5 milions d'euros que segons Hisenda va desviar des del Palau. ■

15 Mayo, 2017

La Generalitat no acusa a CDC en el 'caso Palau' pese a la confesión de Millet

Rechaza la propuesta del Ayuntamiento e impone su mayoría en el Consorcio para no acusar al partido por el desvío de 6,6 millones

GERMÁN GONZÁLEZ BARCELONA

El Consorcio del Palau de la Música –entidad formada por la Generalitat, el Ayuntamiento de Barcelona y el Ministerio de Cultura– no acusará a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) por presuntamente quedarse con 6,6 millones de euros desviados del Palau a cambio de adjudicaciones públicas. Así se decidió en la reunión del comité ejecutivo del Consorcio celebrada el pasado viernes en la que se debatió la propuesta del representante del Ayuntamiento de Barcelona, Joan Llinares, de cambiar las conclusiones pro-

supuestamente apuntan a las comisiones ilegales que recibió Convergència por adjudicar obras a Ferrer: por eso, en un principio el Consorcio apuntaba a la responsabilidad subsidiaria del partido como beneficiario de ese dinero que habría pasado por el Palau, presuntamente

entregado por la constructora y recibido por el partido, y cuantificado en unos 6,6 millones de euros. Pese a esto, en su escrito de conclusiones provisionales el Consorcio, igual que la Fundación Palau de la Música, no van contra la formación y sólo piden más de 20 años de prisión para Mi-

llet, Montull y la hija de éste, Gemma Montull, por el saqueo de la institución. Por eso, el Ayuntamiento quería «redefinir» la estrategia jurídica ya que esta semana se deben elevar a definitivas la petición de penas.

Por cinco votos a tres, el Consorcio rechazó la petición del representante municipal. La Generalitat se escudó en que los informes de los abogados que defienden al Palau indican que técnicamente no puede producirse esta acusación contra el partido, por eso votaron en contra igual que algunos miembros de la Fundación. El comité escuchó la opinión de otros expertos, entre ellos los propios servicios jurídicos de la administración catalana, que se mostraban a favor del cambio. Los representantes del Ministerio de Cultura no acudieron a la reunión, lo que facilitó que la Generalitat impusiese su mayoría junto con miembros de la

Fundación, y el Consorcio rechazó acusar a CDC y mantener penas contra Millet, Montull y su hija.

El Patronato del Palau de la Música también acordó en su reunión del pasado viernes mantener su acusación contra los ex responsables de la institución cultural y evitar incluir a CDC. Pese a que también hubo divisiones y algunos miembros del Orfeó Català expresaron su opinión de que el partido se lucró con fondos del Palau, los patronos consideran que deben seguirse los criterios jurídicos para ir contra los procesados confesos. En el caso de que Convergència sea condenada, el Palau no recibiría directamente como perjudicada el dinero que debería pagar el partido por beneficiarse del tráfico de influencias por el que está procesado su ex tesorero Daniel Osàcar, sino que acabaría en las arcas del Estado.

El Govern impuso su mayoría, aunque no hubo representantes del Ministerio

La entidad pide más de 20 años de cárcel para los ex cargos del Palau de la Música

sionales de la acusación de esta entidad en el juicio del caso Palau y acusar a CDC.

Tras la entrada y registro del Palau en julio de 2009, Llinares fue nombrado director general del Palau y envió hacia el juzgado que investigaba el desfalco de Félix Millet y Jordi Montull muchos de los documentos encontrados en la institución que

Félix Millet, a su llegada a la Ciutat de la Justícia durante una de las sesiones de este juicio. SANTI COGOLLUDO

SANTI VILA

Impide que el Palau acuse a CDC por el dinero desviado

↓ El Consorcio del Palau de la Música, con el apoyo de la Generalitat –de la que es *conseller* de Cultura– y el rechazo del Ayuntamiento de Barcelona decidió, tras la confesión de Millet y Montull, no respaldar la acusación contra CDC para que los 6,6 millones de euros desviados desde el Palau hasta este partido acaben resarcido las arcas de la institución cultural.

ARMIN LASCHET

La CDU se impone en Renania y el SPD recibe otro castigo

↑ El candidato de la democristiana CDU se impuso ayer al SPD en las elecciones de Renania del Norte-Westfalia, un estado federado en el que el SPD llevaba gobernando 45 de los últimos 50 años. El resultado significa un nuevo triunfo de Angela Merkel frente al candidato socialdemócrata Martin Schulz, a pocos meses de las próximas elecciones federales en Alemania.

LUCRECIA

Recibe el premio Latino de Oro a la mejor cantante

↑ La cantante cubana recibió en Marbella el Premio Latino de Oro a la mejor cantante 2017. La entrega del galardón tuvo lugar durante la gala de la segunda edición de estos premios de la música y el cine iberoamericano promovidos por la Fundación Mundo Ciudad. La intérprete se ha convertido en una artista polifacética que ejerce de cantante, compositora, escritora de cuentos infantiles, presentadora y empresaria.

MIGUEL ÁNGEL MARÍN

La Fundación March glosa a los literatos más musicales

↑ La Fundación March, de la que es director musical, inicia pasado mañana un ciclo dedicado al universo musical de diversos escritores, como Alejo Carpentier, Paul Klee, Thomas Mann o Marcel Proust, que se inspiraron en la música y la convirtieron en parte central de sus obras, pese a no tenerla como oficio. Se trata de una excelente programación que funde la literatura con las artes musicales.

RAFAEL NADAL

Consigue por quinta vez el Mutua Madrid Open

↑ El tenista balear, que pasa por un excelente momento de forma, logró ayer una disputada victoria frente al joven austriaco Dominic Thiem por 7-6 (8) y 6-4. Se trata de su quinta victoria en el Mutua Madrid Open y el 30 Masters 1000 de su trayectoria, una cifra con la que iguala la marca de Novak Djokovic, al que superó en las semifinales, como el tenista con más títulos de esta naturaleza de la historia del tenis mundial.

CRISTIANO RONALDO

Dos goles que acercan al Madrid al título de Liga

↑ La cómoda victoria del conjunto blanco ante el Sevilla por 4-1 deja a los de Zidane cerca de conseguir un título que no logra desde 2012. El portugués volvió a ser decisivo con sus dos goles, el segundo un precioso tanto a pase de Kroos. Esta semana finaliza la competición, el Madrid viaja a Vigo (este miércoles para jugar el partido aplazado) y se desplaza a Málaga el domingo. El Barça recibirá al Eibar en la última jornada.

VOX POPULI

15 Mayo, 2017

La Generalitat evita que el Palau acuse a Convergència en el juicio

JESÚS GARCÍA, Barcelona

La Generalitat ha hecho valer su peso en el Consorcio del Palau de la Música para evitar que el organismo acuse a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) por haberse lucrado de forma ilegal a través del Palau. Tras las confesiones de Fèlix Millet y Jordi

Montull, que acreditaron el pago de comisiones (6,6 millones) a CDC a cambio de la adjudicación de obra pública a Ferrovial, el Ayuntamiento de Barcelona pidió un cambio de estrategia y exigió que el Palau acusara también al partido de Artur Mas. El viernes, la propuesta fue rechazada por tres votos a dos.

La reunión del viernes era la última oportunidad para que el Consorcio, que ejerce la acusación particular en el caso *Palau*, modificase su estrategia jurídica. La vista oral, que se celebra desde hace dos meses, llega a su fin. Esta semana es decisiva: el miércoles, las partes (acusaciones y defensas) dirán si mantienen o modifican sus conclusiones (penas de prisión, multas, responsabilidad civil) respecto a los acusados.

Los Mossos registraron el Palau en julio de 2009. La fiscalía destapó el expolio de la institución musical (24 millones) a manos de sus responsables, Fèlix Millet y Jordi Montull. Ambos confesaron desde el inicio que se embolsaron dinero del Palau (efectivo, obras en viviendas, viajes de placer). Pero callaron sobre el otro pilar del caso: el pago de comisiones a CDC a cambio de la adjudicación de obra pública (Ciu-

dad de la Justicia, línea 9 del metro) en el último Gobierno de Jordi Pujol. El silencio se rompió el día de su declaración en el juicio: Millet y Montull confesaron el pago de mordidas al partido (hoy PDeCAT), de las que se llevaban un pellizco como intermediarios.

El Ayuntamiento de Barcelona, liderado por Ada Colau, recogió el guante de las confesiones y exigió, por carta, una reunión del Consorcio para revisar su planteamiento. La misiva fue remitida por el jefe de los servicios jurídicos, Joan Llinares, que gestionó el Palau tras el escándalo y halló los papeles clave que enfangaron a CDC. En el caso están implicados el extesorero Daniel Osácar —afrenta una petición de siete años de cárcel por tráfico de influencias y blanqueo— y Convergència como responsable civil a título lucrativo, al haberse beneficiado con dinero de origen ilícito.

La fiscalía y la Federación de Asociaciones de Vecinos de Barcelona (FAVB) acusan en sus escritos a Osácar y a CDC. No lo hacen, en cambio, ni el Consorcio —el órgano público— ni la Fundación —el privado— del Palau de la Música. Las conversaciones con ambos organismos se han sucedido en las últimas semanas, sin acuerdo. La Fundación argumentó que no es posible acusar de un delito a alguien a quien no se ha señalado en el escrito de acusación provisional. El Consistorio encargó un informe al penalista Juan Córdoba que echa por tierra ese argumento: mientras alguna de las partes (como es el caso) señale a Osácar y CDC, el Consorcio y la Fundación pueden adherirse a sus planteamientos sin problema.

El viernes se celebró la última reunión. Descartado ese argumento, la Generalitat propuso que los dos organismos votaran.

En el Consorcio, el resultado fue de tres a dos, en contra de revisar la estrategia judicial. Los tres representantes de la Generalitat —el President, el consejero de Cultura, Santi Vila, que delegaron el voto en Pau Vitoria, también del departamento— votaron en contra. Los dos del Ayuntamiento —la alcaldesa, por delegación, y Joan Llinares—, a favor. El Estado, que tiene dos votos, ni se presentó ni delegó. Más tarde votó la fundación, y la mayoría de los miembros del Orfeo lo hicieron también en contra. Fuentes del Departamento de Cultura señalan que siguieron “el consejo de los servicios jurídicos de la Fundación”.

Fuentes del Consistorio explican que, al no señalar a Convergència, el Consorcio está “renunciando a resarcirse” con los 6,6 millones que se embolsó el partido. La Fundación y el Consorcio, sin embargo, argumentan que ya solicitan (como responsabilidad civil) esa cifra, pero que la piden a Millet y Montull, al no ver suficientes indicios de financiación irregular. El planteamiento del fiscal es distinto: solicita el comiso de los 6,6 millones a CDC para el Estado. El motivo es que ese dinero “no es del Palau”, sino que es “la retribución de un delito de tráfico de influencias” que “no tiene víctima”, explican fuentes judiciales que, admiten, que si hubiera sentencia condenatoria, el Palau podría haber batallado por reclamar parte de esos fondos.

Los vaivenes políticos marcan el rumbo

El Consorcio del Palau de la Música forma parte de la Fundación del Palau, que lo gestiona, y es el que aporta los fondos públicos. Está integrado por representantes del Estado (dos votos), la Generalitat (tres) y el Ayuntamiento (dos), por lo que los colores políticos cuentan. Cuando salieron a la luz los primeros indicios de financiación irregular de Convergència, el Consorcio señaló al partido de Artur Mas. La estrategia cambió en 2013, cuando llegó el momento de presentar escrito de acusación y CiU mandaba en el Consistorio y la Generalitat. La exclusión del tesorero y del partido fue aprobada por las tres Administraciones. Visto el desarrollo del juicio, Ada Colau ha querido regresar a la estrategia inicial, pero no lo ha logrado.

La societat espanyola hauria de fer una reflexió sobre l'elevada tolerància a la corrupció. Sovint es parla de la vinculada als partits polítics, sense posar l'èmfasi en l'altre costat d'aquesta estreta relació que permet que es materialitzi el delictes. Qui perverteix a qui, qui posa en contacte els desitjos inconfessables de les parts, quina responsabilitat té cadascuna d'aquestes parts, de qui s'espera més lleialtat cap a la societat i respecte al bé públic i, finalment, quin grau de responsabilitat té el ciutadà quan normalitza, banalitza i segueix votant els que ho van cometre o ho van tolerar.

Dins de la reflexió sobre la cadena corrupta, haurien d'ocupar un lloc important les empreses en els seus diferents papers de víctimes,

Llarg termini

OLGA
Grau

Corruptors i corruptes

instigadores o còmplices de la corrupció. Grans empreses de l'Ibex 35 com Ferrovial, FCC, Acciona, ACS, Sacyr i OHL s'han vist esquitxades en trames que inclouen des del cas Palau fins a l'operació Lezo, passant per la trama Púnica, el cas 3%, l'escàndol amb la plataforma del Castor o Acumad. No s'han donat explicacions ni s'han produït destitucions fulminants ni investigacions internes conegudes.

L'exemple més pròxim és el de la constructora OHL. A la junta general d'accionistes de la setmana passada, el seu primer executiu, **Juan Miguel Villar Mir Fuentes**, no va fer ni una sola al·lusió davant d'accionistes i inversors a la dimissió «voluntària» de **Javier López Madrid**, gendre de **Juan Miguel Villar Mir** pare i presumptament implicat en el

Tanta culpa té el que instiga la perversió com el que s'hi presta

cas Lezo i condemnat per les targetes black de Caja Madrid.

A qualsevol altre país amb un mínim de tradició de bon govern empresarial, seria inconcebible que una gran empresa cotitzada es vegi immersa en investigacions per corrupció sense que passi factura a la cúpula. La diferència entre Espanya i el Regne Unit no és que allà hi hagi més o menys corruptes. És que, quan hi ha sospites, els britànics forcen la dimissió immediata per evitar el deteriorament

del Govern, partit o empresa, ja que hi ha un consens que no és objecte de discussió segons el qual algú tatcat per l'ombra del delictes se n'ha d'anar. Mentrestant, a Espanya la pràctica sistemàtica consisteix a negar-ho tot i continuar a la cadira.

Els vincles de les constructores espanyoles amb els partits polítics van contribuir a la bombolla del totxo, van elevar el cost de les obres públiques que es van pagar amb els diners dels contribuents i van empenyer Espanya una mica més cap a l'abisme amb la seva complicitat en la projecció d'infraestructures inútils. Que ningú oblidí, quan surtin a la llum els casos de corrupció, que tanta culpa té el que la instiga com el que s'hi presta. ■

@olgagrau13

PERFIL

►► Vista oral ► El togat intervén en un judici celebrat al febrer.

►► Método 3 ► Amb el seu col·lega Fernando Bermejo, en un registre el 2013.

Un fiscal roig i xarnego

Emilio Sánchez Ulled presentarà la setmana que ve el seu informe definitiu del judici del 'cas Palau' ≡ **Nascut a Lleida fa 51 anys**, el va posar sota els focus el seu paper en la causa del 9-N

A la planta 9 de la Fiscalía Provincial de Barcelona, a la Ciutat de la Justícia (una mola construïda sota la sospita de les comissions il·lícites), un foli imprès fa de rètol a la porta del fiscal anticorrupció. Despatx coordinador núm. 7. Fiscalía especial contra la corrupció i la criminalitat organitzada. Ihm. Sr. Emilio Sánchez. Fiscal Delegat. Però el nom del fiscal es pronuncia complet per tot arreu: Emilio Sánchez Ulled.

Impossible mantenir-se indiferent, a favor o en contra, davant les seves actuacions i la seva personalitat, expressada mitjançant una oratòria irònica, afilada i plena d'orgull professional. El van posar sota el focus les imatges televisades del judici del 9-N, amb el qual va portar a la inhabilitació Artur Mas, Irene Rigau i Joana Ortega. En la seva oficina de fiscal encara hi ha per una prestatgeria els anònims, insults (feixista, torturador...), que va rebre durant el procés.

La setmana que ve, està previst que Sánchez Ulled presenti el seu informe definitiu sobre el judici del cas Palau, on demana condemna per a noms mitològics de la burgesia catalana. Sempre arriba a la feina en autobús. Avui llegia un llibre del poeta malleit Leopoldo María Panero. Però una de les lectures que més l'han marcat és *Diario de un fiscal rural*, de l'egipci Tawfiq Al-Hakim. «El més semblant a un fiscal egipci del segle XIX és un fiscal espanyol», comenta.

Té 51 anys, va vestit amb americana i corbata, i porta motxilla a

►► Sánchez Ulled arriba a la Ciutat de la Justícia el primer dia del judici del 'cas Palau'.

l'esquena. Li agrada anar sense afaitar de dies, com un proscrit, però també com algú que arriba, fa justícia i se'n va com un vaquer solitari. Té algun tret de franc tirador. «La meua aspiració és molt humil. Em conformo que tot quedi escrit».

Des de la seva taula de treball al despatx contempla una foto del xalet dels seus pares a pagès, on es va sentir salvatge i on va preparar oposicions. Només els seus íntims coneixen aquell lloc. A les parets, un cartell del sindicat de la magistratura francesa, que mostra un puny aixecant la balança de la justícia, i la reproducció d'un gravat de Goya de la sèrie *Los desastres de la guerra*.

«Tu no ets ric»

Al damunt de la taula, el retrat de la seva dona i els seus tres fills. Ella és treballadora social en un hospital, i són les històries que li explica, el tipus de feina que fa i les condicions amb les quals l'ha de portar a terme el que l'ajuda a no perdre la percepció de la realitat. Alguna vegada ha sortit corrents a l'acabar un judici per acompanyar els fills en les seves activitats. «Vaig escollir tenir família i no me n'escaquejo emparant-me en la meua feina». De pare extremeny (comercial d'una empresa) i de mare lleidatana (mestra i ATS), Emilio Sánchez Ulled es declara d'esquerres, xarnego i bilingüe. «Tu no ets ric, no ho perdís de vista», es recorda.

Se sent orgullós d'«haver crescut en una fiscalia progressista i pionera», a Barcelona, de la qual va ser cap Carlos Jiménez Villarejo i tinent fiscal José María Mena (tots dos desterrats per haver aixecat el cas Banca Catalana), i on van coincidir allora el primer fis-

cal anticorrupció, Carlos Ramos (després nomenat jutge del TSJC), el fiscal de delictes econòmics Fernando Rodríguez Rey (ara fiscal delegat d'estrangeria) i, també en delictes econòmics, Sánchez Ulled. Com en una història de Martin Scorsese, uns veterans amb cicatrius i uns xavals de províncies muntant una gran aventura.

Durant els seus primers anys de fiscal, Sánchez Ulled va treballar a la perifèria barcelonina. Cornellà, Sabadell... A Badalona, on va conèixer Rodríguez Rey, va lluitar contra els delictes d'heroïna. A Manresa es va enfrontar als que engreixaven el bestiar amb clenbuterol. A Mataró va viure la crisi del tèxtil i va acusar de delictes contra els treballadors. Serà precisament amb els casos de fallides d'empreses com es fundi l'especialitat de delictes econòmics.

Va anar a Varsòvia per treballar a l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude, on va passar dos anys i va tornar a la trinxera. Després va presidir la Unió Progressista de Fiscals i va enviar una carta als socis compromentent-se a treballar «en defensa dels únics que necessiten ser defensats, que són els més febles».

—¿Quantes hores treballa al dia, fiscal?

—¿Què entenem per hores?

Sempre arriba a la feina en autobús i li agrada anar amb barba de dies, com un proscrit

Per fer la guitza als fatxes va crear amb els amics el Grup Revolucionari de Gent Encantadora

El seu sentit de l'humor com a provocació té un traç intel·lectual. Durant la carrera (la va cursar a Lleida, on va néixer i va créixer) es va sentir pròxim a l'esquerra radical, i amb uns amics va crear el Grup Revolucionari de Gent Encantadora, que tenia com a principal finalitat fer la guitza als fatxes de la facultat. Lector de còmics, ha col·locat discretament al peu del seu ordinador a la fiscalia el coet blanc i vermell de Tintín que li van regalar els seus fills. Guarda aquells vells àlbums amb el lloc de tela d'Editorial Joventut.

També adora el Capitán Trueno i l'agent Steve Pops. Detesta les pel·lícules de judicis. És home de lleialtats íntimes: la família, les seves idees, la seva primera toga, amb la qual es vol jubilar. Té plaers privats, però no inconfessables. Per exemple, prendre una cervesa de les fortes sota el retrat de Jacques Brel al cafè À la Mort Subite, de Brussel·les. ≡

RICARD CUGAT

De set en set

Lluís Muntada

El silenci actiu

La sorpresa (relativa) de l'encausament d'Hèctor López Bofill per la publicació d'uns tuits suposadament "injuriosos contra l'autoritat" (redeu, quin llenguatge!), significa una nova escalada. Es deu haver detectat que els casos Pujol-Ferrusola i Palau de la Música poden tenir un efecte bumerang, perquè al capdavant subratllen el declivi de l'autonomisme i perquè, per connexions umbilicals, grans homes d'estat també en poden sortir esquitxats. Mas, Ortega, Rigau i Homs ja estan apartats; Forcadell, Simó i Nuet van pel camí de ser-ho; la neutralització de la figura del polític irredempt de la segona fila ja l'encarna Joan Coma, regidor de la CUP de Vic. Així doncs, calia advertir un altre flanc: el de l'intel·lectual combatiu. Fet: la lliçó d'avui es diu López Bofill. Què persegueix aquest últim encausament? Fer visible que la repressió queda acotada a tots els espectres de l'independentisme, i que la resta de gent res no ha de témer.

Mentre el Tribunal Constitucional anul·la qualsevol instrument del govern català, l'Estat confia tota la seva aposta a la convicció que hi haurà una gran part de la població catalana que restarà impassible i sense dir ni piu davant aquesta cascada d'incriminacions, persecucions d'idees i retallades de drets bàsics, com el de llibertat d'expressió. A part de l'unionisme clàssic, de moment, Iceta, alguns civils, la por i éssers mitològics del 15-M rubriquen aquesta estratègia. El somni freudià de l'Estat és establir un cordó sanitari contra "la infecció" independentista. I enmig d'un silenci actiu, sota una política sublimada per la Ley, sense la incomoditat estètica de treure els tancs, poder suspendre el que calgui: les eleccions, el Parlament, l'autonomia i alguna gent.

Josep Pujol acusa els Cierco de donar “dades falses” dels comptes

O.S.
BARCELONA

Josep Pujol Ferrusola, fill de l'expresident, considera que els germans Cierco van donar “dades falses” dels comptes de la família Pujol. Segons ell, els màxims accionistes de la Banca Privada Andorrana (BPA), que estan col·laborant amb la justícia espanyola aportant documentació, duen a terme una “estratègia de defensa” per recuperar els diners que han perdut. En una entrevista concedida a *Público*, Pujol va explicar que “l'origen dels diners” era la deixa de l'avi Florenci, cosa que la BPA, quan va rebre la transferència d'Andbank, va acceptar. “Ens sembla bé”, va assegurar Pujol que va respondre el

Josep Pujol Ferrusola arribant a l'Audiència Nacional el dia que li va tocar declarar. ZIPI / EFE

banc destinatari quan va rebre els fons. Al llarg de l'entrevista, Pujol denuncia que els Cierco han rebut “xantatge” de la policia espanyola perquè carreguessin contra la seva família, i assegura que per això han accedit a col·laborar. Aquest fet, adverteix, és delictiu a Andorra per revelació del secret bancari.

La “mare superiora”, una broma

Pujol va assegurar que les investigacions al patrimoni familiar no tenen res a veure ni amb el cas Palau ni amb el cas 3%, i remarca que el seu nom no apareix en aquestes causes. A més, va subratllar que el seu germà Jordi Pujol Ferrusola és a la presó sense motiu: “Hi ha molta política, aquí. Això és un procés de linxament públic”.

El fill de l'expresident també va negar la veracitat de la nota manuscrita en què la seva mare, Marta Ferrusola, traspassava “dos missals” sota la signatura de “la mare superiora”. “No reconeixem el document”, va dir Pujol, que l'atribueix a una “broma” del gestor bancari Josep Maria Pallerola.

Només unes hores més tard, el diari *El Mundo* va fer pública una “sol·licitud d'operacions al compte” de la Banca Reig mitjançant la qual Marta Ferrusola va ordenar, el 25 de juny del 1998, el traspàs de dos milions de pessetes a un compte andorrà del seu fill Pere fent servir el mateix llenguatge eclesiàstic que en l'ordre de transferència que es va fer pública la setmana passada. —

P 14

Florentino Pérez va multiplicar per tres el cost del Castor

Un informe del ministeri d'Indústria revela que ACS es va autoadjudicar l'obra

Societat

INFRASTRUCTURES

El cost del Castor es va multiplicar per tres

Un informe del ministeri d'Indústria diu que es va fer una "autoadjudicació" de l'obra a l'empresa de Florentino

MARIA ALTIMIRA
BARCELONA

Les polèmiques relacionades amb el cas Castor són com un pou sense fons. D'acord amb un informe intern del ministeri d'Indústria, Energia i Turisme del febrer del 2012 al qual ha tingut accés l'ARA i que va avançar el programa *Salvados*, el preu del projecte de construcció del controvertit magatzem de gas va passar de 481 milions d'euros a 1.272,9 entre el 2007 i el 2010. Així, a l'anunci de prequalificació d'Escal UGS SL com a empresa per liderar el projecte publicat al BOE el 2007, apareix la quantia de 481 milions d'euros (400 + IVA), un preu que després es converteix en 894,5 milions, per pujar fins als 1.163 en la sol·licitud de concessió administrativa del projecte i fins als 1.272,9 en un pla d'inversió posterior presentat per Escal el març del 2010. L'últim augment està lligat a conceptes com, per exemple, l'aplicació d'uns marges de benefici industrial per part d'ACS –la principal empresa adjudicatària de la construcció del projecte– tres cops superiors al que es considera habitual. ACS, de la qual Florentino Pérez és el primer accionista, va adquirir el 66,7% d'Escal, promotor del projecte i beneficiari de la concessió d'exploració del magatzem.

Joan Llinares, cap dels serveis jurídics de l'Ajuntament de Barcelona, que va ser director general del Palau de la Música després de l'escàndol

Preu
El cost de construcció va passar de 481 a 1.272,9 milions d'euros

del saqueig de l'entitat, qualifica aquests augments d'"increïbles" en l'entrevista emesa ahir al programa *Salvados* sobre el document, tenint en compte que encara no s'havia posat ni una pedra per iniciar els treballs. En aquest sentit, Llinares –expert en casos de corrupció– assegura: "Quan veus aquesta escalada, és que aquí no s'ha dit la veritat". Al seu parer aquesta informació evidencia que el promotor va anar proposant nous pressupostos sense que l'Estat li plantegés res, fins que es va arribar als esmentats 1.272,9 milions i el govern va posar-hi fre a través de l'aprovació d'un real decret en què es fixava aquesta xifra.

D'acord amb José María García Casanovas, el president de la comissió d'energia del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, els preus de sortida no necessàriament s'estimen a la baixa, com va passar en el cas del magatzem de gas. Amb tot, Casanovas, un dels assessors del Síndic de Greuges sobre el cas Castor, sosté que les primeres estimacions no tenen caràcter contractual i que, en aquest sentit, sovint no s'ajusten al preu final perquè enca-

1.350 milions per indemnitzar Escal

L'empresa gestora del magatzem de gas Castor, Escal UGS, va rebre una indemnització de 1.350,7 milions d'euros per la seva renúncia a la gestió de la planta, anunciada el 25 de juny del 2014. Els fets van arribar després dels terratrèmols registrats a la costa de Castelló i el delta de l'Ebre, perquè una clàusula del 2008 instava a compensar l'empresa si s'aturava el projecte. A principis del 2016 va transcendir que la comissió europea estudiava si la decisió era legal.

ra no s'ha investigat a fons el terreny ni les característiques tècniques. "Es quan hi ha una oferta concreta del projecte", precisa, que s'han de donar explicacions sobre els canvis en els costos establerts. Això va passar, d'acord amb aquest expert, quan Escal va presentar la sol·licitud de la concessió administrativa i va calcular en 1.163 milions la inversió del projecte de construcció.

L'adjudicació del contracte de construcció a ACS que va tenir lloc sota el mandat de José Luis Rodríguez Zapatero va despertar els recels del ministeri d'Indústria i Energia del govern de Mariano Rajoy, que, en el mateix informe confidencial, assegura que "la concurrència efectiva va ser

La planta marina del polèmic magatzem de gas Castor davant de la costa de Vinaròs. AEN

reduïda", referint-se al fet que només s'hi va presentar la mateixa ACS. Les raons, d'acord amb el document, van ser el requisit d'haver realitzat cinc projectes en el sector de l'energia a Espanya i de tenir un volum de vendes anual superior a 4.000 milions d'euros, que va "limitar encara més el nombre potencial d'empreses". Aquesta valoració casa amb la d'altres adjudicacions a subcontractes per obres específiques, com ara la de la planta de terra de les instal·lacions a UTE Cobra-Sener, que també pertanyia a ACS. En aquest cas, l'escrit destaca el fet que la Comissió Nacional d'Energia (CNE) assegurés que no hi va haver un sistema transparent d'adjudicació, ni altres ofertes, i ho qualifica d'"autoadjudicació" sense preu fixat. L'empresa que havia d'explotar el projecte (Escal) hauria fet un concurs a mida perquè s'adjudiqués la construcció de la planta a ACS. En tots els casos la figura del contractista (Escal) i del contractat (ACS o UTE Cobra-Sener) coincideixen, una realitat que l'informe d'Indústria i Energia descriu com "un conflicte d'interessos" o un "incentiu pervers" que no contribueix a optimitzar els costos, ja que "com més alta sigui la inversió en el projecte més gran serà la retribució assignada al promotor". Aquesta dinàmica, d'acord amb Llinares, va fer que els "preus s'acabessin fixant unilateralment".

El periodista Jordi Marsal, autor de *Castor: la bombolla sísmica*, considera que el magatzem de gas ha sigut una "obra magna de la incompetència des del punt de vista no no

Concurs
La CNE va assegurar que la planta de terra s'havia autoadjudicat sense preu

més tècnic, sinó també econòmic". Una qüestió que, probablement, Enagás, el gestor tècnic de la xarxa d'infraestructures i magatzems gasistes i que tenia l'obligació d'adquirir el 33% d'Escal quan es posés en marxa el magatzem, sospitava. El representant d'Enagás, es pot llegir en l'escrit, ja feia un any que havia deixat d'assistir als consells d'Escal perquè "discrepava de les decisions adoptades per l'empresa".

Precisament, Llinares considera que les empreses han sigut les màximes beneficiàries d'aquest projecte, un aspecte que tampoc nega García Casanovas, davant "l'absència" de l'Estat. Una posició que no es pot entendre, diu aquest gestor, "de cap manera".

D'acord amb García Casanovas, l'informe hauria servit de base a la demanda que el govern popular va presentar el maig del 2012 per demanar l'anul·lació de la clàusula del real decret del 2008 amb què es va autoritzar la concessió administrativa a Escal UGS perquè es considerava abusiva i que reconeixia el dret a una indemnització en cas que es posés fi a la concessió. —